

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lipca 2021 roku

Sąd Apelacyjny w Poznaniu, II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Henryk KomisarSKI

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Małgorzata Zwierchlewska

przy udziale Prokuratora Rej. del. do Prok. Okręg. Magdaleny Kęsy-Pietrus

po rozpoznaniu w sprawie **S. N.**

na skutek zażalenia obrońcy osoby ściganej

na postanowienie Sądu Okręgowego wZ.

z dnia (...)

w przedmiocie wydania opinii co do dopuszczalności ekstradycji

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

postanowił

utrzymać zaskarżone postanowienie w mocy.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w Z., postanowieniem z dnia (...), zaopiniował pozytywnie wniosek P. o ekstradycję obywatela g. S. N. i tym samym stwierdził, że jego wydanie jest prawnie dopuszczalne.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył obrońca ściganego z urzędu, zarzucając Sądowi I instancji obrazę przepisów postępowania, tj. art. 604 § 1 pkt 7 k.p.k.

Podnosząc powyższy zarzut skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez stwierdzenie prawnej niedopuszczalności wydania ww. ściganego oraz zasądzenie kosztów udzielonej z urzędu pomocy prawnej w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje.

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie należy wskazać, iż Sąd I instancji prawidłowo wykazał jakie podstawy formalne i materialne legły u podstaw zaskarżonego orzeczenia, tak więc zbędnym byłoby ich powielanie w tym miejscu.

Jednocześnie należy zaakcentować, że z przedstawionych przez stronę r. dokumentów, wynika iż S. N. ścigany jest przez organy wymiaru sprawiedliwości F. w celu wykonania kary pozbawienia wolności, orzeczonej przez M. Sąd Rejonowy (...) W. w sprawie nr (...) (...), wyrokiem z dnia (...) roku, za przestępstwo z części 4 artykułu 264 Kodeksu karnegoF., w wymiarze 5 lat, polegające na tym, że w dniu (...) roku, w W., na terenie F., kierując pojazdem pod wpływem środków odurzających, naruszył przepisy ruchu drogowego i uderzył w inny pojazd, czym spowodował obrażenia ciała innej osoby, która w następstwie odniesionych obrażeń zmarła w dniu (...) roku. Tym samym strona rosyjska dołączyła stosowne dokumenty, z których wynika, iż ww. osoba ścigana została skazana za popełnienie przestępstwa, za które również mogłaby zostać skazana na terenie P. – chodzi o przestępstwo spowodowania wypadku

w ruchu lądowym ze skutkiem śmiertelnym znajdując się pod wpływem środków odurzających, tj. o przestępstwo z art. 177 § 2 k.k. w zw. z art. 178 § 1 k.k.

Przechodząc do meritum w ocenie Sądu Apelacyjnego okoliczności wskazane przez obrońcę w uzasadnieniu zażalenia, które miałyby stanowić o niedopuszczalności wydania ściganego ze względu na zaistnienie uzasadnionej obawy, że w państwie żądającym wydania może dojść do naruszenia wolności i praw osoby wydanej nie są wystarczające do przyjęcia, iż rzeczywiście taka obawa realnie istnieje. Nie może o tym świadczyć okoliczność dotycząca ilości spraw skierowanych przeciwko F. do (...). Tym bardziej zaszłości historyczne, które miały miejsce kilkanaście lat temu, a dotyczące konfliktu zbrojnego pomiędzy F. a G. nie mogą stanowić podstawy do przyjęcia, że w przedmiotowej sprawie ścigany jako obywatel G. będzie traktowany gorzej niż obywatel innego państwa, który dopuściłby się ww. przestępstwa na terenie F.. Wnioski przedstawione przez obrońcę w zażaleniu, a wyciągnięte z powyższego są zbyt daleko idące i w ocenie Sądu Apelacyjnego nie mogą świadczyć o obawie naruszenia przez stronę r. art. 3 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonej w R. dnia 4 listopada 1950 roku, a tym samym zaistnieniu przesłanki pozwalającej stwierdzić prawną niedopuszczalność wydania osoby ściganej z art. 604 § 1 pkt 7 k.p.k.

Sąd Apelacyjny, uznając w pełni zasadność zaskarżonego postanowienia i nie znajdując żadnych podstaw do uwzględnienia zażalenia, orzekł jak na wstępie.

H. K.

Pouczenie

Postanowienie jest prawomocne i nie podlega zaskarżeniu.